

ART. 373/1-7

Crvenkapica

Živjela jednom jedna djevojčica. Zbog crvene kapice koju je nosila zvali su je Crvenkapica. Njezina baka stanovala je u kućici iza šume, a bila je stara i bolesna.
Mama je poslala Crvenkapicu da posjeti baku. Rekla joj je na odlasku: »Čuvaj se vuka!«

Crvenkapica nije znala kako vuk izgleda. Kad ga je srela, nije se preplašila. Rekla mu je da ide k baki i opisala mjesto na rubu šume gdje baka stanuje. Bilo bi bolje da nije dodala: »Jadna moja baka, stara je i uvijek sama!«

Crvenkapica je ostala u šumi da nabere malo cvijeća. Vuk je za to vrijeme otrčao bakinoj kućici, pojeo staricu i zavukao se u njezin krevet. Na nos je stavio bakine naočale, a na glavu noćnu kapicu.

Crvenkapica nije ni slutila što se dogodilo. Čim je ugledala tobožnju baku, zapitala je u čudu: »Bako, zašto imaš tako velika usta?« »Zato da te lakše pojedem!« zaurlao je vuk i u tren oka progutao Crvenkapicu.

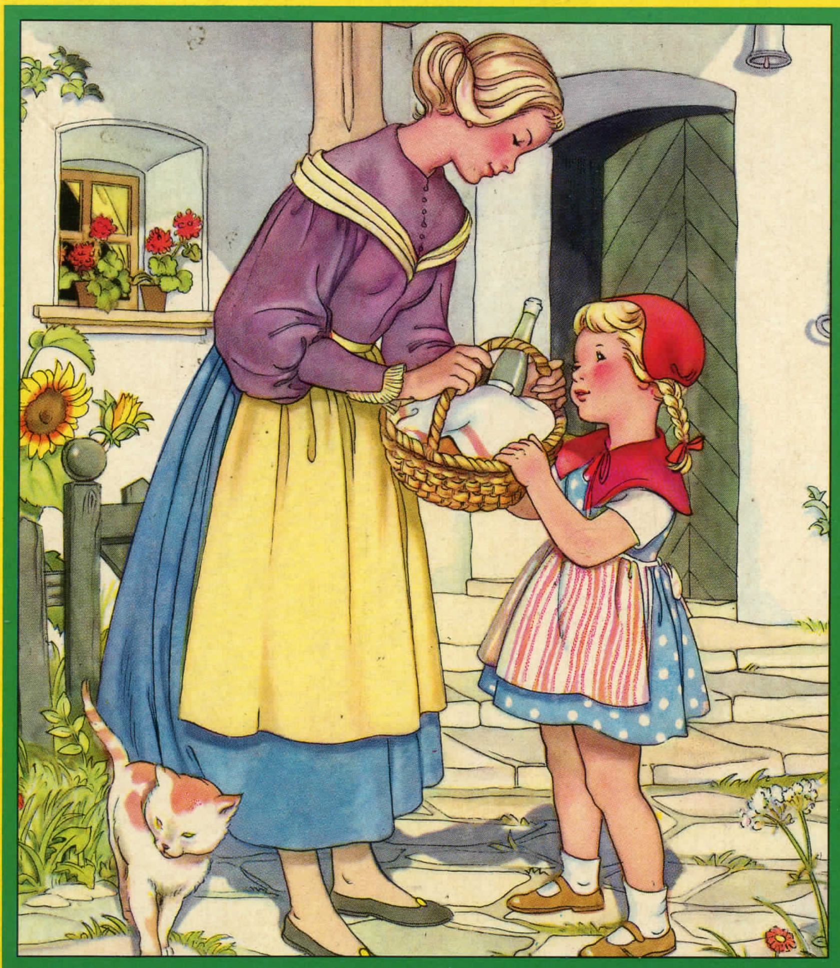

Na svu sreću, pored bakine kuće prolazio je lovac. Začuo je neke čudne zvuke. To je presiti vuk u snu hrkao. Lovac je nožem razrezao vuku trbuh. Uspio je spasiti Crvenkapicu i baku.

Djevojčica je zagrlila baku. Baka je bila sretna što se sve dobro svršilo. Obje su zahvalile lovcu.

Posvuda se pročulo o tom događaju, tako da se i danas širom svijeta priča o Crvenkapici i o vuku.

PRIREDILA: NADA IVELJIĆ
IZDANJE: IZDAVAČKO I ŠTAMPARSKO PODUZEĆE »NAŠA DJECA«
OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST, ZAGREB
GLAVNI UREDNIK: JOŽA SKOK
NAKLADA: 10.000 PRIMJERAKA
TISAK: PESTALOZZI-VERLAG, ERLANGEN 1980

Na osnovi mišljenja Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SR Hrvatske, broj 3443/1-1972, od 14. rujna 1972. godine, ne plaća se porez na promet.